

[Paabøl.]

Hvor meget nettoprovenuet af en kapitalvindingskat vil indbringe, kan være tvivlsomt, fordi tab på aktier jo også kan fradrages.

Kapitalvindingskatten vil i det hele taget også have en uheldig virkning på et andet punkt. Man kan f. eks. tænke sig en fondsstifter — der er stiftet mange fonds her i landet — fonden er måske vokset op fra en lille begyndelse til at blive et stort selskab. Hvis en mand nu vil forære sin virksomhed til en sådan fond, vil fonden blive undergivet kapitalvindingskatten, idet denne jo også gælder ved gaver. Derimod udløser arvefald ikke eo ipso en kapitalvindingskat, men først når aktierne realiseres.

Jeg vil nøjes med disse foreløbige bemærkninger angående nogle principielle punkter i lovforslagene. Vi er naturligvis indstillet på et grundigt og sagligt udvalgsarbejde, og vi mener også, at forslagene — bortset fra disse skønhedsfejl, som jeg her har nævnt, og bortset fra kapitalvindingskatten, som vi under ingen omstændigheder kan acceptere — giver et godt arbejdsgrundlag for forhandlingerne i udvalget.

Fanger: Vi har i dag til behandling forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., forslag til lov om særlig indkomstkat m. v. og i konsekvens heraf forslag til lov om ændringer i kommuneskatteloven. Før jeg går ind på enkeltheder i de to førstnævnte lovforslag, vil jeg gerne komme med nogle almindelige betragtninger om aktieselskaber og deres beskatning.

Vi har i det sidste århundrede været vidne til en rivende teknisk udvikling med nye opfindelser og på basis heraf en forøget produktion. Som en nødvendig betingelse for at udnytte den nye teknik i dette århundrede er et stedse større antal foretagender nu organiseret i aktieselskabsform eller på andelsbasis. Det gælder banker, rederier, handels- og industriforetagender, ingeniør- og entreprenørvirksomheder o. s. v. Eksempelvis kan nævnes, at virksomheder som A/S Det danske Stålvalseværk og Nordisk Mineselskab, der begge er stiftet i de senere år, ikke kunne tænkes organiseret på anden måde end som aktieselskaber, idet de opgaver, disse selskaber har taget

op, ikke kunne tænkes løst af enkeltpersoner.

I dag foregår en meget stor procentdel af industriproduktionen i aktieselskaber, og vor industrieksport foretages i overvejende grad af aktieselskaber. Nu står vi over for nye begivenheder ved vor indtræden i det større marked, de syv, som alle håber må blive udvidet til et endnu større område. Tankegangen heri er, at varerne skal fremstilles, hvor det sker bedst og billigst, og det vil for Danmark betyde et voldsomt indgreb i de nu tilvante produktionsformer. Det vil betyde, at de af vore virksomheder, der er dygtigere end udlandets, kan udvide deres produktion og sælge mere ud af landet, medens andre virksomheder, som hidtil har arbejdet på et beskyttet hjemmemarked, vil komme ud for en stærk udenlandsk konkurrence og derfor må forsøge billiggørelse af produktionen ved rationalisering og investering i nye maskiner. Andre må endelig omlægge produktionen efter de nye forhold; og så er der virksomheder, som sikkert bukker under, og på disses ruiner skal der opbygges nye industrier. Endvidere skal vi investere for at skaffe arbejdspladser til de store årgange, og investeringerne bliver med den nye automatiserede drift stedse dyrere pr. arbejder. Den nye cementfabrik på Sjælland koster f. eks. 40 mill. kr., og der er kun beskæftiget 80 mand, altså en investering på ½ mill. kr. pr. beskæftiget arbejder.

Af alle disse grunde vil det være nødvendigt, at der i den kommende tid skaffes kapital til investering i et tempo, der langt overstiger, hvad vi hidtil har været vant til. Det gælder ikke alene inden for erhvervslivet, men også inden for den offentlige sektion, i nye veje, gader, broer, havne, færger, skoler, lærestalter, telefonforbindelser, elektricitetsværker o. s. v. samt til forskning og til forsvar. Til alle disse offentlige opgaver kræves skatter eller optagelse af lån, og jo større disse skatter bliver, des mindre kapital er der til rådighed for investeringer i erhvervslivet.

Nu ved jeg godt, at regeringspartierne ser med den største velvilje på, at også det private erhvervsliv trives godt. Som et eksempel fra den sidste tid vil jeg nævne den højtærede statsministers tale ved indvielsen af A. P. Møllers skibsværft på Fyn.